

ĐA-VÍT VÀ MÊ-PHI-BÔ-SẾT

Kinh Thánh: II Sa-mu-ên 4:4; 8:15; 9:1-13

Câu gốc: “Hãy ở với nhau cách nhân từ, đầy dẫy lòng thương xót, tha thứ nhau như Đức Chúa Trời đã tha thứ anh em trong Đấng Christ vậy” (Ê-phê-sô 4:32).

Mục đích: Giúp học viên luôn luôn tỏ ra nhân từ đối với mọi người vì có Chúa.

KINH THÁNH ĐỌC HẰNG NGÀY

Chúa Nhật	Nhân từ vì có Đấng Christ (Mác 9:41; Cô-lô-se 3:17)
Thứ Hai	Mê-phi-bô-sết, vị hoàng tử què (II Sa-mu-ên 4:4; 9:13)
Thứ Ba	Hãy nhân từ đối với nhau (II Sa-mu-ên 9:1-13)
Thứ Tư	Đức Chúa Trời nhân từ đối với chúng ta (Ê-phê-sô 2:4,6,7,13)
Thứ Năm	Đức Chúa Trời yêu chúng ta (Giăng 3:16; Rô-ma 8:16; 9:26)
Thứ Sáu	Đức Chúa Trời lập chúng ta làm kẻ kế tự Ngài (Rô-ma 8:17; Ga-la-ti 4:7; Tít 3:7)
Thứ Bảy	Sự hy sinh vì tình yêu của Chúa Giê-xu (Rô-ma 5:6-8; I Phi-e-rơ 1:18-19)

Khai Triển Bài Học

Khi mới lên ngôi vua, Đa-vít phải bận biết bao là công việc: đối nội, đối ngoại, chính trị, tôn giáo. Công việc nặng nhất là chinh phục các dân tộc xung quanh như Phi-li-tin phía Tây, Mô-áp phía Đông, Sy-ri phía Bắc và Ê-đôm phía Nam. Sau một thời gian đã toàn thắng, bình định bốn phương, đồng bào安居乐业, Đa-vít ngồi ôn lại quá khứ. Bây giờ ông nhớ đến Giô-na-than, Sau-lơ và lời hứa của ông với họ (I Sa-mu-ên 20:14-17; 24:20-23). Theo thể sự thường tình, khi con người đã được giàu sang thì quên hết bạn bè cũ. Đa-vít không phải như vậy, ông tìm hậu duệ của Sau-lơ và Giô-na-than để làm ơn cho họ.

I. ĐA-VÍT TÌM HẬU DUỆ CỦA SAU-LO (II Sa-mu-ên 9:1-5)

Đa-vít hỏi các cận thần: *“Có người nào của nhà Sau-lơ còn sống chẳng? Ta muốn vì có Giô-na-than mà làm ơn cho người”* (câu 1). Đa-vít thật là một vị vua hiếm có. Phần nhiều các vua đời xưa khi lên ngôi thì mối quan tâm đầu tiên của họ là tiêu diệt hết thảy dòng dõi của nhà vua trước để trừ hậu hoạn. Đó là lý do người ta đã đem Mê-phi-bô-sét, con trai của Giô-na-than, cháu nội của Sau-lơ đi giấu tại một nơi hẻo lánh là Lô-đê-ba. Tại đây, Mê-phi-bô-sét sống trong tối tăm, trong quên lãng của mọi người như một kẻ đã chết, nên câu hỏi của Đa-vít đã làm cho ai nấy ngạc nhiên không ít. Các cận thần không biết Mê-phi-bô-sét ở đâu, nhưng chỉ biết có một đầy tớ của Sau-lơ gần đó, tên là Xíp-ba. Đa-vít liền cho đòi Xíp-ba đến. Đa-vít lặp lại câu hỏi trước với Xíp-ba: *“Chẳng còn có người nào về nhà Sau-lơ sao? Ta muốn lấy ơn của Đức Chúa Trời mà đãi người”*. Câu hỏi đó chắc cũng làm Xíp-ba ngạc nhiên lắm, Xíp-ba thưa: *“Còn một người con trai của Giô-na-than bị tật hai chân”* (câu 3). Số là khi tin Sau-lơ và Giô-na-than tử trận ở Gít-rê-ên truyền đến, thì Mê-phi-bô-sét được năm tuổi, người vú đem chàng chạy trốn, trong lúc bối rối và vội vàng nên đã để chàng té, phải què chân (II Sa-mu-ên 4:4). Vua hỏi: *“Người ở đâu”*. Thưa: *“Trong nhà Ma-ki tại Lô-đê-ba”* (câu 4). Đa-vít liền cho người đến nhà Ma-ki mời Mê-phi-bô-sét

(câu 5). Người ta tìm hậu duệ của kẻ thù để tiêu diệt, Đa-vít tìm hậu duệ của kẻ thù để làm ơn. Cách ăn ở của người kính sợ Chúa thật có khác.

II. ĐA-VÍT LÀM ƠN CHO HẬU DUỆ CỦA SAU-LƠ (II Sa-mu-ên 9:6-13)

Khi Mê-phi-bô-sét, con trai của Giô-na-than, cháu nội của Sau-lơ đến với Đa-vít, chàng run sợ lắm, vì nghe thuật lại rằng ông nội chàng đã từng âm mưu sát hại Đa-vít nhiều phen, nên chàng phủ phục dưới chân Đa-vít để tỏ lòng kính trọng. Biết vậy, Đa-vít đã vội trấn an Mê-phi-bô-sét: *“Chớ sợ, ta muốn làm ơn cho ngươi vì có Giô-na-than, cha ngươi; ta sẽ trả lại cho ngươi những đất của Sau-lơ, ông nội ngươi, và ngươi sẽ ăn chung bàn ta luôn luôn”* (câu 7).

Thiết tưởng Mê-phi-bô-sét ngạc nhiên biết bao, lòng nhân từ của Đa-vít quá sức tưởng tượng của chàng. Được tha khỏi chết cũng là phước lắm rồi, đằng này còn biệt đãi nữa.

1. *“Chớ sợ, ta muốn làm ơn cho ngươi vì có Giô-na-than, cha ngươi”*. Lời này làm êm dịu tâm hồn nặng nề, bối rối của chàng, nâng bổng chàng lên thật cao, đang khi chàng đang ở một địa vị thật thấp. Lời này như một liều thần dược, vừa chữa bệnh, vừa bổ sức làm cho bệnh nhân hoàn toàn bình phục.

2. *“Ta sẽ trả lại cho ngươi những đất của Sau-lơ, ông nội ngươi”*. Sau-lơ có nhiều vườn nho, đồng ruộng, nhưng đã bị tịch thu bởi sự ngoan cố của Ích-bô-sét. Vậy mà nay, Đa-vít trả lại cho Mê-phi-bô-sét tất cả ruộng vườn đó. Ân huệ của vua thật lớn biết bao.

3. *“Ngươi sẽ ăn chung bàn với ta luôn luôn”*. Thân phận què quặt, ông cha đã chết, là thân phận hẩm hiu, đáng ghét, đáng bỏ. Nếu ông Mê-phi-bô-sét được liệt vào hàng các đầy tớ của vua cũng là hân hạnh lắm rồi, thế mà được biệt đãi như bạn hữu, như con trai của vua. Thật là trên đời hiếm có.

Mê-phi-bô-sết cảm kích quá đỗi, vội vàng phủ phục dưới chân Đa-vít để tỏ lòng tri ân mà thưa rằng: *“Kẻ tôi tớ vua là gì, mà vua lại đoái mắt đến một con chó chết”* (câu 8). Nhưng lạ thay, Đa-vít đã đoái đến. Đúng như Đa-vít đã nói: *“Ta muốn lấy ơn của Đức Chúa Trời mà đãi người”* (II Sa-mu-ên 9:3).

Đa-vít liền giao ruộng, vườn của Sau-lơ cho Xíp-ba quản lý khai thác để cung cấp hoa lợi cho những người thuộc về Mê-phi-bô-sết, còn chàng thì được ở luôn trong cung điện tại Giê-ru-sa-lem và ăn chung bàn với Đa-vít. Từ đây, Mê-phi-bô-sết chấm dứt kiếp sống cơ hàn mà bắt đầu kiếp sống sung mãn của một vương hầu. Mê-phi-bô-sết có một con trai là Mi-ca. Qua con trai đó, dòng dõi của Sau-lơ được lưu truyền (I Sử Ký 9:40-44). Đa-vít biết Chúa đối đãi với ông một cách nhân từ, nên ông cũng phải đối đãi với mọi người như vậy. Chúa dạy chúng ta tha thứ nhau, như Chúa đã tha thứ chúng ta, đối đãi nhau cách nhân từ như Chúa đối đãi chúng ta vậy (Ê-phê-sô 4:32; I Phi-e-rơ 3:8-9). Tha thứ và nhân từ là nhân cách của đế vương.

Đa-vít trước là một người chăn chiên đã được kết bạn với một hoàng tử, bây giờ Đa-vít là một hoàng đế, kết bạn với một hoàng tử què. Trước Giô-na-than yêu Đa-vít như mạng sống mình, bây giờ, Đa-vít yêu Mê-phi-bô-sết là con trai của Giô-na-than như con trai mình. Cha đã gieo giống tốt, nên con hái được trái tốt. Đa-vít đã nhân Danh Chúa long trọng hứa với Giô-na-than và Sau-lơ là sẽ không tiêu diệt dòng dõi họ, cũng không cất ơn thương xót khỏi nhà họ. Những lời thề hứa như vậy phải giữ mặc dầu không ai đòi. Vì không ai được phép lấy Danh Chúa mà làm chơi. Đức Chúa Trời đã thành tín với chúng ta, chúng ta cũng phải thành tín với mọi người.

CÂU HỎI ÔN BÀI

- 1. Khi lên ngôi một thời gian, Đa-vít nhớ đến ai và ông đã làm gì? Tại sao ông làm như vậy?*
- 2. Tại sao Mê-phi-bô-sét run sợ khi gặp Đa-vít? Mê-phi-bô-sét có tật gì? Tại sao?*
- 3. Đa-vít hứa với Mê-phi-bô-sét những gì?*
- 4. Nghe qua các ân huệ của Đa-vít dành cho mình, Mê-phi-bô-sét có thái độ nào?*
- 5. Tại sao Đa-vít có hành động tốt đẹp như thế?*

Bài 43:

ĐA-VÍT và MÊ-PHI-BÔ-SÉT

Kinh Thánh: II Sa-mu-ên 4:4; 8:15; 9:1-13

Câu gốc: Ê-phê-sô 4:32

1. Mục đích của bài học này là gì?

- Hiểu được hành động lạ kỳ của Đa-vít đối cùng Mê-phi-bô-sét.
- Thấy rõ sự khác biệt của triều đại Đa-vít so với các triều đại đương thời.
- Giúp người học luôn tỏ ra sự nhân từ đối với mọi người vì có Chúa.
- Cả ba ý trên là đúng.

2. Công việc nặng nhất khi Đa-vít lên ngôi là:

- Giải quyết tàn dư thời Sau-lơ.
- Bình định đất nước.
- Đánh đuổi quân thù đang hiện diện trong nước.
- Chinh phục các dân tộc xung quanh.

3. Đa-vít tìm hậu duệ của Sau-lơ để làm ơn cho, vì:

- Ông muốn dùng sự mềm mại, nhẹ nhàng để thu phục lòng dân.
- Ông nhớ lại giao ước đã lập cùng Giô-na-than và Sau-lơ nên làm trọn giao ước ấy.
- Ông nghĩ rằng nhà Sau-lơ đã bị Chúa tận diệt chắc không còn ai, nên làm vậy để thể hiện sự trượng phu.
- Ý định của Đa-vít là vậy.

4. Ích-bô-sét bị què chân, vì:

- Khi hay tin Sau-lơ và Giô-na-than tử trận, vú nuôi vội vàng đem ông chạy trốn lúc 5 tuổi để bị té phải què chân.
- Ông mắc bệnh bại liệt. Do sau khi Sau-lơ và Giô-na-than tử trận thì ông phải ở nơi hẻo lánh, hiểm trở nên không có điều kiện chữa trị.
- Ông bị ngược đãi nên bị què chân.
- Tất cả các ý trên sai.

5. Hành động tìm hậu duệ của Sau-lơ để làm ơn cho, chứng tỏ điều gì?

- Cách ăn ở của người thật sự kính sợ Chúa là khác hoàn toàn người thế gian.
- Sự thiếu khôn ngoan của Đa-vít khi nhân từ với kẻ thù.
- Lòng trượng phu và rộng lượng của Đa-vít.
- Giữ lời hứa với người quá cố là điều bắt buộc nếu không muốn gặp tai họa.

6. Thái độ của Mê-phi-bô-sét khi ra mắt Đa-vít?

- Trong tâm thế của một vị hoàng tử thuộc triều đại Sau-lơ.
- Sợ hãi, sấp mình xuống đất và lạy.
- Thừa nhận mình như con chó chết sau khi nhận lãnh đặc ân từ vua.
- Câu b và c đúng.

7. Hãy cho biết nhận định sau: ‘Đa-vít từng kinh nghiệm Chúa đối đãi nhân từ cùng ông, nên ông phải đối đãi với mọi người như vậy. Cũng vậy, Cơ Đốc Nhân ngày nay phải sống nhân từ theo Lời Chúa dạy trong II Phi-e-rơ 3:8-9, ngoài việc được Chúa cho trải nghiệm sự nhân từ Ngài’

- Đó là nhận định ĐÚNG
- Đó là nhận định SAI

8. Cuộc đời của Mê-phi-bô-sét thay đổi thế nào sau khi ra mắt Đa-vít?

- Không còn sống trong tối tăm, trốn chạy; nhưng vẫn là thường dân.
- Vượt nỗi sợ hãi, thoát cảnh sống trốn chạy, được nhận lại đất đai của ông nội, được ăn chung bàn như con trai vua.
- Nhận lại sản nghiệp, ăn chung bàn vua, vẫn mặc cảm là ‘con chó chết’.
- Không thay đổi gì cả, vẫn là Mê-phi-bô-sét, con trai Giô-na-than.

9. Hãy cho biết 03 điều Đa-vít làm cho Mê-phi-bô-sét.

- T _ _ _ a _
- T _ _ l _ _ g _ _ s _ _
- T _ _ _ đ _ _ v _ m _ _

10. Qua bài học này, bạn được Lời Chúa nhắc nhở điều gì? Hãy ghi ra 02 điều cụ thể.

- a. ....
- .....
- b. ....
- .....

Bài 43:

ĐA-VÍT và MÊ-PHI-BÔ-SÉT

Câu Hỏi Thảo Luận

1. Nhờ vào đâu mà Đa-vít không sống theo: “Thế thường thiên hạ: Giàu bỏ bạn”? Chúng ta thấy gì về con người của Đa-vít trong cách đối nhân xử thế?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. Tại sao Đa-vít đi tìm hậu duệ của Sau-lơ và ông tìm để làm gì? Việc Đa-vít làm đối với “Nhà Sau-lơ” đã đem lại điều gì cho ông và cho “Nhà Sau-lơ”?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. Bạn học được bài học nào qua câu chuyện này? (Mỗi người phải trả lời)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....